

TELEGRAFUL ROMANU

Nr. 57. ANULU XV.

Telegraful este de done ori pe sepm
mană : joi și Duminică. — Prenume-
ratuia se face in Sabiu la espeditura
foie pe afara la c. r. poste, cu bani
gata prin scrisori francate, adresate
către espeditura. Pretinul prenumeratu-
nei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a.
ur pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pen-
a celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

tru provinciele din Monarchia pe unu anu
8 fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a.
Pentru princ. si tieri straine pe anu 12
pe 1/2 anu, 6 fl. v. a.

Inseratele se plateau pentru
intea ora cu 7. cr. sîrba, pentru
a doua ora cu 5 1/2 cr. si pentru a
treia repetare cu 3 1/2 cr. v. a.

Sabiu, in 16/28 Iuliu 1867.

Evenimente politice.

Sabiu, 15 Iuliu

De mai multe dile cursăza prin diuaristica înflnțarea a 70 de bataliuni de honvedi. Calatorul ministrului presedinte Andrassy era adusa in legatura cu acesta afacere. Acum candu ceteru ca scirea pasiesce cu si mai multa possibilitate, astămu pe calea telegrafica ca făia oficiala deminte crearea bataliunelor de honvedi.

Afacerile comune voru fi cătu mai in graba desbatute de delegatiunile emise din ambele părți ale imperiului. Cetăunca cea mai interesanta ce va veni pre tapetu in acea adunare de delegatiuni e cea finantiala. Despre acăstă scotemu din o corespondintia din Pest'a la Hr. Ztg. urmatorele :

Ce felu de cuota (căta, său catatime) va cade pre Ungari? La intalnirea ce are sa se intempe cătu de curendu (in 4 Augustu R.) intre delegatiunile tramise de legislative, de dinoce si de dincolo, intrebarea acăstă e sîrte naturala. Espertulu in finantie, Zorn, a luatua asupra-si missiunea, in "Pesti Napló" a respunde intrebarea acăstă. Elu ia de base la compuseluna sea datele din analele statistice esite la anulu 1865. Veniturile monarhiei erau atunci (fără de Veneti'a) 373,071,000 fl; din aceste se vinu pre tierile coronei unguresci 108,916,000 fl. — De ore-ce insa sumele acestor arata numai veniturile ce au intrat in fapta, asi sunt de a se adauge si restantele de 23,680,000 fl. la venitulu brutto; cestu din urma ajunge dura pentru monarhia intréga sum'a de 396,751,000 fl; de aci se vine pe Ungari dimpreuna cu restantile de 18,978,000 că venitul brutto 127,894,000. — E de observatu, ca numai dela dările directe sunt arelate propoziunile. — Din propoziunea : 396,751,000 : 127,894,000 = 100 : 32,23 rezulta ca tierile coronei unguresci au sa contribue 32,23% dările comune. — Décă se va luă pentru afacerile comune preliminarea speselor din acăstă de base, atunci, vinu spese pentru externe, resbelu si detori'a statului 222,228,000; venitul pentru externe, resbelu si vama afara de spesele administratiuniei

17,886,000 fl. Sum'a carea mai trebuie acoperita de ambe părtele aru face dura 204,142,000 fl. Dupa propoziunea de mai susu : 100 : 32,23 aru si dările tierilor coronei unguresci 62,052,000 fl. — La tota intemplarea o suma respectabila, decă se ia in consideratiune, ca Ungaria afara de acesta trebuie insa sa ingrigescă de aparatulu amintitui ei interne.

Despre ministrul de finantia Lonyai se vorbesce ca vrea sa demissioneze. Mai nainte se vorbi totu asi si de ministrui Wenkheim si Gorové.

In politică din afara occupa locul d'antău acum scirile despre aliantie. In rendul trecutu amu publicatu o versiune; in cestu de acum gasimul alt'a, cu tota ca si aceste paru a fi cualificate a se pune in regiunea conjecturilor politice. Eata si noua versiune :

Din cele ce se potu oservă in Francia si in alte părți, materialulu celu lesne aprindieiosu alu resbelului se gramadesce. Concentrari de trupe cu scopu de a se deprinde in arme inca nu lipsescu. Despre aliantie inca se facu felu de felu de combinari. Curiosa e scirea ce o astămu reprodusa in mai multe diuarii dupa diuariul din Parisu "Situatiune" despre o nouă aliantia săntă. Scirea suna in tipulu urmatoriu : "Intre Austri'a, Prussi'a si Russi'a sa incheiatu o alianta pre urmatorele puncte : Prussi'a c'e de (?) Austriei Moldavi'a si Vlaichi'a (Romania), ca despagubire pentru perderile din anul trecutu si garantiza provinciele nemtiesci. Russi'a capeta drepturile ce le-a avutu inainte de resbelulu din Crimea in marea negra si dela Austria Galiti'a resaritena (Rutenii). Russi'a cede Austria Poloni'a congresului."

Atât a e adeveratu, ca intre Francia si Prussi'a pare a luă dimensiuni totu mai mari recel'a carea se apropia de ostilitate. Diuarele de Parisu afla intre alte acum ca si desiertarea Luxemburgului merge pre incetu. Acum astămu ca Francia interpelăza pre cabinetulu prussian pentru Schleswig si pretinde dreptulu de a se mestecă in afacerea acăstă.

In Italia, de unu tempu incoce au inceputu partid'a revoluționaria a fi mai activa. Garibaldi a inceputu iera a tine cuventari in cari nu a rare-ori se aude devisa "Roma o morte". Regimul italiano ia mesuri pentru ca sa impedece miseri de feliul acesta insa pote ca nu iaru fi neplacutu candu aru puté intrenen in statulu Papei, pentrucă sa nu mai ese de acolo nici odata.

Gazetta di Firenze aduse unu documentu din carele se vede, ca "Comitato nazionale romano" s'a intrunitu cu "centro d'insurrezione" si a formatu "Giunta nazionale romana". Documentul suna :

Romani! Dorint'a comuna, dorint'a futurorul acelorui, căroru le bate anim'a pentru onorea si libertatea patriei, e realizata. Nu mai e disparitate de opinii, nu mai suntu sfasieri; tota fractiunile partidei liberale si-au datu mâna, si au unitu puterile pentru a dă Rom'a Italiei. "Comitato" - la nazionale romano" si "centro-lu d'insurrezione" dau locu unei "Giunta nazionale romana" carea ia a mână conducerea suprema a afacerilor. Sa ne bucurâmu de acăstă santa concordia si sa ne nisimus a o face fructifera prin unitatea disciplinei, prin unitatea propuselor si a sacrificiilor. Fascia romana e acum in adeveru formata, sa simu cu minte, ca ea sa nu se deslege neci odata si sa ne aduca curendu victoria. Romani! onorabilii cetătieni, membrii ai Giuntei si căroru noi le predâmu oficiul, suntu demni de missiunea loru inalta; insa fără ajutoriulu vostru loru nu li-ar succede nimic'a. Ajutati-i plini de incredere si cu diligentia si intreprindere nu va fi desiderata. Noi voim, si in curendu 25 milioane voru salută Rom'a că capital'a Italiei.— Rom'a, 13 Iuliu 1867 etc.

Dupa "Patrie" Juarez se inviosece la estrada remasitelor pamantesci ale Imperatului Massimilianu. Admiralele Tegetthoff se va duce comitatul de una oficeru de marina din Americ'a de nordu pâna da Queretaro. Se asigura ca missiunea lui va fi incununata de succesu.

FOISIORA.

Indoiela si realitate.

"Converbirile literarie."

Fantasia intr'unu actu.

(Continuare.)

SCENA III.

Michailu, Indoiela.

Mich. Fugi! Nu vrei sa-mi mai lasi nici o ilusiune, nici o incredere... ei bine! decă intr'o ditătore aceste aru putea sa mi se intempe, voiu concentra totul atunci asupra unui visu din ceruri; Elis'a me iubesc, ii voi dă ei inim'a mea intréga, totu viitorul, totu susfletul meu.

Ind. Inim'a! viitorul! susfletul teu intregu unei cochete!... Decă nu a-si fi umbra m'ai face sa ridu cu hohotu.

Mich. Taci! tu nu o cunosci; eramu odala maniosu pre dens'a, nu o vedusemu done dile, asculta ce-mi scrie ea a dôu'a di! amu scrisoarea ei aici, si numai o passiune adeverata pote vorbi astfelui (ie scrisoarea din unu saltar) asculta!

(Cetindu.) „Scumpula meu Michailu. Pentru ce acăstă lunga despărțire? nu simti tu óre departe de mine aceea ce simtu eu? Sorele nu ti se pare mai rece, dîu'a mai putinu senina, si florile fără parfum? Decă tu o simti atunci esti prea

crudu pentru noi amendoi; decă tu nu o simti esti unu omu fără inima... o nu! tu unu omu fără inima! acăstă e cu nepulintă! ai simtiamente prea nobile pentru ca sa nu apreciezi totu amorul, totu devotamentul unei biete femei care nu are unu altu crimenu decătu acel'a de a te iubi cu nebunia.."

Ind. etc. etc.

Mich. Mi se pare ca nu mai ai acum'a nici'a de disu.

Ind. Décă nu-mi dai dreptulu de a vorbi, din fericire nu-mi poti luă pre acel'a de a me indoii. Cate odata suntu passiuni adeverare asupra căroru nu are cine-va nici'a de disu. Elis'a D-tale insa e o cocheata, totu asi cum nu esci celu intăiu amantu alu ei, nu vei si nici celu de pre urma.

Mich. Celu dintăiu, nu! celu de pre urma, dă!

Ind. Dara nenorocitu copilu ce esti, pentru ce nu vrei sa-ti aduci aminte, pentru ce vrei sa ingropi astfelui unu trecutu care nu se ingrăpa? Nu poti tu sa intielegi ca acelo budie ardiente ce acăstă Elisa pune astadi pre fruntea ta, le-au pusueri pre fruntea altui'a... pentru ce nu le va pune si mâne? acele dulci cânturi de fericire care si le canta tie astadi, le-au cantat u eri altui'a... pentru ce nu le va cantă si mâne, acele cuvinte passionate de amor, care si le spune tie astadi, le-au spusueri altui'a.. pentru ce nu le va spune si mâne?

Mich. Te insieri umbra reulacioasa; decă condamni trecutulu tu nu ai dreptulu de a calumnia viitorul; inim'a unei femei e slabă; ea se poate retaci unu momentu, Elis'a s'an insielatu, eata totu. Mie singuru insa mi-ai spusu ca me iubesc cum

nau iubuitu nici odata in vieti'a ei, mie singuru mi-ai juratu credintia pentru eternitate

Ind. Amicul meu, vieti'a unei cochete se compune de molte eternități.

Mich. Taci! vorbele tale facu reu, me lovesti in inima.

Ind. Te preparu pentru realitate care te va lovii si in inima, si in frunte.

Mich. Dara tu nu mai esti indoiela, esti mai multu decătu atât'a, tu esci scepticismulu.

Ind. Nu, de vreme ee credu ca esista scriitori sinceri si consequenti, deputati inteligiinti si demni cari considera missiunea loru că săntă, amici devotati pre cari dilele rele nu-i schimba, femei care dau sinceru inim'a loru intréga; decătu totē aceste exceptiuni trebuescu cautate cu unu fanaru.

Mich. Si candu acestu fanaru ne lipsesc?

Ind. Esperientia i-lu aprinde.

Mich. Pâna atunci insa omulu concentrat in sine nu are dreptulu decătu de a deveni unu profundu egoistu.

Ind. Nu pote dara acestu omu vorbi cu sine fără a deveni unu egoistu, nu are elu dreptulu sa cera inteligiintei sele de a găsi căte odata acolo unde experientia i lipsesc? Acăstă converbire cu mintea cu inim'a sea, nu e óre mai ratinala decătu dreptulu ce se da unei imaginatiuni vagabunde de a cutrieră infinitulu? Vine o di unde acăstă minta imaginatiune dupa ce au alergatu atât'a, dupa ce au cercetatu asi de multu, se vede mai obosita, mai debila decătu totu deun'a, convinsa de neputint'a ei, fatia in fatia cu imposibilulu. Si cu totē aceste

Revista diuaristica.

Diarele oposiției din dietă ungurescă suntu forte active dela inchiderea sessiunei incóce. În cele următoare vomu infatia și noi publicului nostru dăoue probe din cele ce se scriu în acele diare. Eata ce scrie „Hon“ despre partidele din dietă Ungariei :

„In Ungaria partidele și poporulu suntu binișorii orientate in privintă tuturor directiunelor politice din lăintru. Cunoscem politica dinastica, principiile conservative, pusefunea socială și procederea dreptei estreme, candu are regimul amâna; cunoscem purtarea ei fatia cu ómenii, cu națiunea și cu constitufunea, cunoscem mijlocele ei, vengiositatea și slabiciunile ei, candu se află in fruntea trebilor și afara de cerculu acelor; — o cunoscem fără bine și nu o tinem de nimică bună; conservativii vecchi ni se paru că unu visu adencu; nu strică insa candu și candu a-ti mai aduce aminte și de existența loru, pentru că sa nu pota opera neconturbati sub velulu uitării. Partidă acăstă — reactiunea — nu poate crea; poate insa strică, impedeacă progressul; in lucrarea ei tacuta ea e piriculosa și ea are la noi in casă de susu construita dupa mustră vechia și in cele mai inalte corpuri judecatoresci unu radimă asiă de tare, încătu la ocasiunea unui ventu favoritoriu, poate se franga sperantile cele ce se desvălu in majoritatea liberală a națiunei.

Cunoscem si partidă lui Deák. O cunoscem fără apriatu. Acă suntu acei unguri de omenia, cari cu bunavointă loru voru sa complane și impacă totu, ceea-ce nu are intielesu insa neci in principiu neci in pracsă. Ei pâna la unu punctu óre-care facu cesiune ori căruia cursu puternic alu dilei, — ei suntu gâtă a negocia cu corona, cu regimul din Vienă, cu poporul austriacu, cu Prussiă, Franciă, cu dréptă extrema și stângă extrema, — ei insa nu potu suferi tăria centrului stângel, pentru acestă aruncă o umbra preste elatinarea partidei deakiane, carea nu poate sa susere, că sa li se conturbe cercurile argumentatiunilor obstrase, și carea ataca propunerile loru ce întescu la parasirea drepturilor naționale, — ei, Deakistii, nu potu suferi, candu descuviintă in susu procederea cea fără energia a regimului, iéra in josu candu apărămu drepturile poporului autonomu ce se află sub ei, — ei se necajescu, déca ne entuziasmăm pentru lucruri, pentru cari s'a entuziasmăt de seculi națiunea nostra, și pentru ca nu ne entuziasmăm de rezultatul, pre carele ei ni-lu presentă că pre unul ce fericesc națiunea, pre candu noi nu vedem intru acestă altă ceva decât aceea, de ce Ungaria tremura acum de trei sute de ani. Partidă acăstă și barbatii ei suntu aceia cari au făcutu pacea dela Satu-mare — și in ochii loru tocmai pacea dela Satu-mare e actul celu mai mare alu istoriei patriei noastre. — Ei au adusu acestui-

o capitulatiune nouă și arata cu mandria la saptulu acestă, jace insa in caracterul loru, ca ei in asculu animei loru sa se temă de elu și de urmările lui. — Ei se temu de afacerile comune, cari au pasită solidari, pentru că ei suntu din tota inimă și din totu susfletul, cetateni patriotici ai Ungariei.

Nu mai putină patriotică e stângă extrema, a căroru simtieminte in cea mai mare parte le participă și noi, a căroru scopuri politice insa precum și modalitățile loru nu ni le putem insusi și nouă nici decum.

Cunoscem si naționalitățile și avem si națiunile noastre asupră partidelor din invecinată Austria; töte aceste insă nu suntu de ajunsu spre a corespunde chiamării noastre naționale. Prin meritul nostru comunu, prin pozituna nostra geografică și torrentele istorice din deceniul trecutu, noi amu devenit unu factoru insemnat in Europa. Acăstă o simte Europa, acăstă o simfismu și noi și trebuie sa o simfismu, déca voimă că și mai incolo sa corespundem destinatiunei noastre. Politica din afara trebuie sa o urmarim cu atentunea incoredata și cu observare critica. Pâna acum acăstă nu n-a fostu asiă de lipsa; noi amu fostu o națiune pasivă, dara acum dupa ce amu intrat in acțiune ne este neaperat de lipsa. Politica internă, frecara partidelor interne trebuie sa o examinăm pururea in combinatiune cele ce se intempla in afara. Aceste trebuie sa fie jumetatea cumpenelor.

Trebuie sa preingrigimă că disarmonia partidelor interne sa nu provoce tierile din afara asupră noastră, sa nu vatene vedea noastră și sa cauțăm, că eveneminte supradictore din afara sa nu asle națiunea risipita in launtru. Unitatea fatia cu tiără din afara nu eschide partidele pre cîmpulu politicei interne, eschide insa degeneratiunea spiritului de partida și unitatea acăstă nici nu pretinde că vre-o partida sa fie necredincioasa principieloruse. Ea cere numai ecuitate și o procedere cuvinicioasă. Totu omulu, déra cu deosebire regimul trebuie sa fie gentilu, pentru ca elu reprezinta integritatea națională.

In situatiunea nostra cea nouă acăstă nu e de ajunsu. Noi trebuie sa cunoscem si sa pricepem tendintiele, puterile, tinte, planurile și purtarea puterilor externe. Totu asiă mijlocele dezvoltării de tăria a puterilor europene cu töte detaliurile loru, cu töte personalitățile loru mai de insegnatate, cari punu pre acele mijloce și puteri in miscare. Nu avem diplomatia; trebuie sa o suplinim pre calea socială. Pressa nostra trebuie sa inteleagă chiamarea ei in asta privintă si publiculu nostru trebuie sa cetășea cu mai multă luare aminte rubricelor pentru politica din afara. Regimul, partide și națiune trebuie sa facă unu programu asupră acelor ce doresc, poate și ce are de scopu a face. De acestu programu trebuie sa fina cu o elasticitate corespondientă obiectului. Dela purtarea in cestiunea acăstă aterna existența Ungariei,

Are regimul nostru, au partidele o politica esterna? Avem noi barbati, căroru sa le putem increde politică esterna? Barbati cari sa nu fiu diplomiati austriaci, ci ungurescii, destri (indemnateci) și patriotici? Nu avem, să fără putini. Regimul a dovedit pâna acum ca privescă politică esterna de „afacere imperială“ și o lasă lui Beust. Ea e in mâni bune, dara nu in mâni ungurescii. E defectuoasa preceperea, ca politică esterioră e exclusivă politica imperială — și déca partidă de cărăsta prin concesiunile ei o a făcut de atare, putem dela barbatii ei celu putină atâtă sa cerem, ca in formă acăstă sa aduca la valoare politică esterna. Déca nu merge neci asiă apoi sa lucre după culise, insă sa lucre.

Pâna astazi s'a vediut la regimul si in privintă politicei externe numai susu amintită nediscriminare, elatinare și grabirea de a primi orice combinatiune și a nu acceptă nici una. Acuși se vorbi de „libertatea aliantelor“, — de „libertatea acțiunii“, — nu ne legămu de nimene; acuși au dianu ca barbatii ungurescii de statu se declină pentru alianța franceză; eri ni se spunea, ca ministeriul a decis sa tina cu Bismarck, ceea-ce noi nu puteram crede. Înainte cu vre-o cîteva septembri se vorbi de alianțe permanente; astazi scriu diarele, ca nu suntu de lipsa alianțele permanente, ci numai cele casuale. Déca aru fi acăstă o manopera nu amu avea nemică in contra-i; ne temem insă că acăstă nu e manopera, ci neplauire.

Alianța santa a fostu o alianță permanentă; ea a dominit trei-dieci de ani preste Europa. Si alianța anglo-franceza a fostu de acestu felu; ea a făcutu in deceniul trecutu pre Franciă și pre Anglia puternice. Legatură intre Prussiă și Russiă inca e asemenea acelor, garantă ambelor state asecurantă, ba e aptă a spaimantă pre Europa numai cu nălocă ei. Napoleon cauta unu aliatu in Italiă si negociază cu Ratazzi asupră pretului — asupră Romei. Mai multu nu dicem, pentru că cunoscem relațiunile secrete ale diplomatiei.

Insa mai accentuăm inca odată, ca Ungaria trebuie sa aiba nunumai o politica internă dara si esterna.“

Eata ce scrie focea estremă stângă „Magyar Ujság“ : *)

„Déca ne-arnu intrebă cine-va, ca pentru că tu mă acum accentamu cumca națiunea (magiară) înainte de töte are lipsa, că sa se pună in relație amicabilă cu naționalitățile locuitore in patria noastră și cu națiunile vecine că sa-si poată plini missiunea? pentru ce ne spunem observării, ce ni s'aru putea face, ca chiaru atunci apreciu amicitia naționalităților, dara chiaru in acelu tempu ne vedem a cercă acăstă amicitia, candu din partea loru se arata semnele durerose a inordării — mai multu a indemnului inimicu? la acăstă intrebare respondem asiă.“

*) după trad. „Concordie.“

toemai in acele momente; acea nenorocita tendintă a omenirei care o impinge către necunoscutu, striga in susfletul seu mai tare decât totdeună: dorința! dorința!... și unu glasu in imensitate i respondere: neantă!...

Mih. Neantă... va sa dica o desceptiune acolo unde cerea o sperantă... adeverul i... unde dar e adeverul?

In d. Aice sub mână ta, sub mână fiecarui omu; nu insa pe calea visureloru pe care tu mergi.... Ai sa mă gasesc fără putină ortodoxie, in cîualitatea mea de Indoiela, suntu potă o devinatate din calendarul paganismului; nu-ti voi spune: crede si nu cerceta! ti voi spune din contra: certeza si pe urma crede, acăstă macsima cuprinde potă totă filosofia vieției. Acumă tacu amiculu meu, mai curendu său mai tardu, acăstă aterna dela evenimente, me vei intalni iaresi in calea ta, batrana, obosită că o biata creatură condamnată a cutriera spatiulu intr-o secunda; asta intalnire insă, va fi destulu de apropiata pentru că sa-ti aduci aminte, destulu de departata pentru că sa nu mai avem nevoie de a discută. (Se retrage după o tapiserie.)

S C E N ' A IV.

Mihail (singur)

Asta umbra care de atâtea mii de ani incunjură pamentul nu are dreptate óre? Cine scie, pri-vescu potă lumea prin unu velu care e destulu de desu că sa-mi ascunda tota ce e amaru si tristu intr'ens'a, si destulu de transparentu că sa ma lase sa vedu totu ce e frumosu si dimbitoru.

S C E N ' A V.

Mihailu, Alessandru.

Aless. Eata-me ierăsi amiculu meu.

Mich. Cum? Nu te acceptamasi de curendu.

Aless. Vestile rele nu se astăpta, vinu iute de te gasescu, său ca dela tine m'amuu dusu la Dlu Orneanulu.

Mih. Si vîi sa-mi spui ca si-a gasit unu altu ginere; eata-me și mangaiat.

Aless. Déca aru fi numai atâtă! din nenorocire ce-va mai reu. Banchierulu teu a făcutu unu falimentu fraudulosu; ti-amuu spus de mai multe ori ca elu nu era decât unu siarlatanu.

Mih. Intr'adeveru ca acăstă e o veste mai multu decât rea. Bine dar nu i neci unu mijlocu, nu se poate scapă ce-va macaru?

Aless. Mai nemică, scumpula meu, elu s'a făcutu nevediutu in năpte trecuta, va remană potă 20% pentru creditori.

Mih. 20% dar mi remană d'abia cu ce sa platescu acei două mii galbeni ce-ti datorescu tăie; n'amuu alte datorii e dreptulu, decât nu-mi mai remane nemică.

Aless. Sciu, e o adeverata nenorocire, cu atâtă mai multu, cu cătu astă criza teribilă in care ne aflăm de cătu-va tempu, m'a gasit cu totulu lipsită de mijloce, si in cîualitatea mea de banchieru suuu silitu sa respundu la töte cererile fără a face pe nimene sa accepte, astă mi-aru compromite creditulu. Veneamă toemai sa te rogu sa-mi asiguri acel 2000 galbeni in banii ce vei pute scôte dela acestu asurisită evreu.

Mih. Cererea ta e fără dreptă voiu face a-

căstă cu placere. Este insă asiă de urgentu?

Aless. Dar, scumpulu meu, e fără urgentu:

Mih. Mi spuneai dilele trecute ca puteai sa mai astepti.

Aless. Asiă o credeam... mi-ai sositu insă o politia la care nu me acceptamasi cum si suntu silitu sa escoperiu sinetul teu pentru că sa potu plăti. Altfelu crede....

Mich. Fără bine, me voi grăbi de a-lu a-sigură. Decât vedu ca posituna mea se complica de totu.

Aless. O marturisescu, e fără greu de a se vedea astfelui ruinat, mai alesu candu cine-va e deprinsu cu avutia.

Mih. Ei bine fie! m'amuu bucurat de dilele bune, voiu avé curagiul pentru acele rele; si mai la urma candu voiu ajunge la extremitate, i-mi remane inca insurătorea; Me voiu face atunci petitorul d-siorei Orneanulu.

Aless. Dara, e o idea, i-mi e frica numai sa nu-ti fi venită prea târdiu.

Mih. Pentru ce i-mi diceai ca D. Orneanulu aru fi fostu prea fericita sa me aiba de ginere.

Aless. Eri, poate.

Mich. A! uitam... astazi suntu ruinat. D. Orneanulu, cauta sa-si marite fată cu politia unui zarafu. Se vede ca lamea e asiă.... Hai! glumeamă amiculu meu, si astazi că si eri iubescu o alta femeie; si déca ruină mea nu me incanta de feliu, ea nu me infrosciozează cu totulu, m'amuu deprinsu de copilu inca a muncii pentru a invetă, voiu munci astazi pentru că sa traiesc... I-mi spuneai suntu căte-va dile ca aveai in biourile

In Ungaria noi, națiunea magiară între toate naționalitățile avea multă putere materială și morală; să deca nu dispune comandă straină despre puterea poporului magiaru în interesul strainului, să deca poporul magiaru prin purtarea sa constantă, să prin schimbarea constituționale a politicei afacerilor comuni va resturnă băsea intrigelor de cabinetu, care costa din aceea, că să se impedece totu de un'a intr'unu modu mai estritu împăcarea naționalităților; să deca poporul magiaru e capace, să e capace să deca are vointia, să dispună singuru de puterea și banii sei proprii, după cum ceru interesele tierei: în acestu casu are destule mijloce că să pote aperă intregitatea tiei in contr'a tuturor atacurilor, și să sci aperă.

Preste totu putemu să dicem, ca națiunea aru fi capace de a mai eluptă inca o victoria pentru sustinerea intregității sele; insa condițiunile și garantile desvoltării viitorului să a prosperări pacifice nu le putem castigă altcum, decât prin esoperarea contielegerei cu naționalitățile nemagiere și prin asiedierea relațiunilor amicabili cu națiunile danubiane.

O cauă ilegitima pote avea lipsa de semnătura manevrelor de partita ce cercă să impacă in secretu, precum să intemplatu acum la noi cu politică afacerilor comuni; insa interesul libertăției și alu impacării poporelor are lipsa de lumină cea mai mare. Sa insemnăm bine să aceea, ca candu intindem măna de impacare și ca aceasta intindere de măna se intemplă cu cugetu amicale și sinceru, ele (naționalitățile) nu voru considera-o de semnu alu slabiciunei, ci de o garantia a sentimintelor adeverate, a căroră putere morale să indatinu a decide in relațiunile atât a poporelor cătu și a singuraticilor.

Noi cugetăm, ca tocmai acum e oportună accentuă și promovă lipsa impacării naționalităților, căci chiar acum nu numai unu tonu dissonante din sîrulu naționalităților nemagiere ne lovesc urechile. Naționalitățile nemagiere suntu convinse, că și noi, ca contielegerea intre noi și intre ele e in interesul tuturor. Semnele de cugetu neamicabilu, cari ici colo se paru a se ivi, suntu aplecati a le consideră de esceptiunii și aduse la aparintia prin inspirația pe catos. În mare parte acele suntu fructele gălăzii și neincrederei esitata prin politica cea nefericita a majoritatii dietei ungurești.

Noi dara cugetăm, ca implinim o detorintia santa, să facem servitul intereselor patriei, facendu și nesunindu a dă sa pricepea națiunea (magiară), ca căta lipsa avem de contielegere; căci cine e capace a o precepeva trebuu nunumai sa se padișca a turnă uelu pe focu respundiendu prin provocare la inimicitia, ci va intrebuinta astfelu toate mijlocele coatingerei și a deslusirei, că sa se restituie cătu mai curendu

prin puterea bunei vointie și a moderării, totu neintielegerea ce să escatu cu voră ori din neprecepere.

Noi prevedem, că și naționalitățile nemagiere, ca pe lângă politică majorității de acum nu se poate face destulu pretensiunelor libertăției neci intereselor materiali și spirituali adeverate ale poporului, neci acceptările diferitelor naționalități din patria și națiunelor vecine. De aceea ne luptăm neineetatu in contr'a acestei politice nefericite.

Partidul lui Deák'sa nesuitu a aretă, ca elaboratul pentru afacerile comuni, in care culminează politică fusiunării austriace, aru formă ore-si care căle a împăcarei poporelor. — Cu asta ocazie voim se observă in termini, cătu se pote defini, cumca această și cea mai mare amagire. Acăstă asiā enumita inviore nu e altă, decât i partasirea unor elemente in eserarea puterei domnitore ale Austriei.

Prin urmare trebuie să prevadă și naționalitățile nemagiere, cumca și reușate a nedreptăților să a retacrilor, cari se comitu in contr'a intereselor poporului, și din cari se deriva nemijlocit și vatemările de interes ale naționalităților, numai pe aceste căte-vă elemente le apasa, dar neci decât nu apasa pe națiune (magiară) carea asijderea suferă.

Cuventarea lui S. Andreieviciu privindu directiunea comitetului în causele confesiunali. *)

Mai inainte de ce va intra comitetului in desbaterea proiectului de lege in afacerile religioase și bisericesci, fia acele generali său numai speciali, mi se pare a fi de lipsa răsolvarea unei intrebări preliminarie carea e totu odata și fundamentală. Rezare adeca intrebarea, să deca legelă funea la emiterea de legi in afacerile religioase și bisericesci are să se pună pre terenul deismului generale? au

Dăca intieleg eu bine proiectul de lege, compus de Dr. Mühlfeld și discutat in anul 1861 de unu comitetu confesiunale, nu ramane la indoiela, ea in totu cuprinsulu lui, precum ne stă să acum inainte, să a scapatu din vedere ideia unui statu constitutiunale creștinu, de ore-ce nici in testulu acelui proiectu de lege nici in reportul de motive nu astu terminația: religiunea creștină său biserică creștină, ci numai numirea generale: religiune, biserică, asociație.

Că creștinu și că preotu alu bisericiei ortodoxe orientali sum departe de a apuca cuventul in contr'a unei emancipări cetățene corespondintore a ludeilor și a vatemă prin această poruncă amărei către aproape. Totu asiā de putin me intielegu cu acea doctrina, dreptă carea in favoarea unei bi-

*) Vedi nrulu trecutu „Afacerile conf. și scol. in senatul imperialu!“

serici confesiunali aru suferi daună vederata cau-sa generală a creștinismului, iera de alta parte s'ară margini conceputul unei biserici creștine, care este admarea tuturor credinciosilor de aceeași confesiune, numai la organele ierarchice și in consecinția mai departe nu s'ară concede credinciosilor nici in acele casuri unu cuventu, candu e vorba a cere dela turm'a cea cuventatoré lână și laptele.

Cu toate acestea insa nu me potu nici decum invoi cu cugetulu de a renuntia la ideia unui statu constitutiunale creștinu in Austria și eu afirmu cu tota securitatea, ca deismul, precum este elu luat de basa in proiectul de lege menționat, cu exceptiune forță mica, aru produce la toate popoare din Austria scandalu, contradicere și banuieala aspra. Nu stă la indoiela, ca in unu statu juridicu, ale căruia popore suntu de mai multe confesiuni creștine, cari nu se deosebescu prin adeveruri fundamentali ale creștinătății, nu pote sa fie vorba de o biserică de stat singura său mai vertosu indreptățita, nici de o toleranta vitrega a acelor-a-lalte confesiuni creștine; dara dela unu confesiunalismu creștinu strinsu a trece de odata pre terenul unic deismu problematicu, carele e in ochii popoarelor o cimilitura, mi se pare a fi o saritura prea cumplita și daunaciosa chiaru pentru moralitate in mass'a popoarelor.

Afara de marturisitorii creștinismului și de evrei nu se află in Austria alte religiuni indreptățite, celu pusinu nu suntu cunoscute in publicu. Fiindu asiā dura numai vorba, ca ce felu de pusețiune sa aiba in venitoriu marturisitorii legei mosaike pre langa ceia ai evangeliului, nu s'ară face nici o indeșolare confesarilor legei mosaike, dăca prin legile statului s'ară concede d. e. casatoriile confesarilor mosaiici cu cei creștini, din contra aru fi această uno atacu și asupr'a creștinismului și asupr'a evreismului.

Eu stau asiā dura vertosu pentru aceea, ca la compunerea proiectelor de legi in afacerile religioase și bisericesci sa nu se adopteze terenul deismului generale, ci terenul unui statu constitutiunale creștinu și asiā sa se compuna dupa principiul egalei indreptățiri a tuturor confesiunilor creștine legile referitoré la pusețiunea bisericelor creștine; iera spre regularea pusețiunei cetățene și dreptărilor civile a confesarilor legei mosaike sa se compuna unu edictu, confesiunale separatu pentru Evrei. „Albin'a.“

Varietati.

**) (Emisiariu). In tempulu mai de currendu a inceputu a circulă unu sgomotu despre emisari români. Acum ceteru in „Kolosvári Közlöny“ dela 23 Iuliu nr. 87 in privint'a această urmatorele:

„Closiu 21 Iuliu 1867. Scirea din rulul nostru ce a aparutu eri, ca unu anumit Cândianu agitatoru român (rumenai agitator) s'a prinsu, nu

administratiunei tale unu locu vacantu de secretariu, mi-lu vei dă mie, voi trăi cu salariul meu.

Ales. Intr'adeveru, a-si fi fostu incantat să te potu indatoru, decât din nenorocire, tocmai adi diminuția amu primitu dela o persoană insemnata și influenția o scrisore prin care i-mi recomanda pre unu protegiatul alu seu; se vorbesce că acestu domnul are sa intre dilele acestei in Ministeriu și-i poti inchipi, amicul meu, ca nu pote cine-va se refuze nimică unui Ministru.

Mich. Această-i mai tristu, voi cauta alta ce-va.

Ales. Se'ntielege tu vei gasi usioru. Ce dracu! nu more cine-va de fome in tiéra nostra. Dar m'amu intardiatu de totu, me ducu, rugandu-te se nu uită cererea mea. Nu me parasi ansa cu totulu, scumpulu meu. Mai vina, căte odata pe la mine. (ese).

SCENA VI.

Michailu (singur).

Mai vina căte odata pe la mine!... ce indiferentia intr'unu momentu candu aveam mai mare nevoie decât totu deună de o străngere de măna amicala. A! umbra! tu aveai dreptate!... Astazi D. Orneanulu nu mai voiesce sa-i fiu gînere... nu mai suntu bogatu.... Alessandru unu omu pe care-lu credeam amicu asiā de sinceru, se grăbesce a-mi spune o veste rea, numai că sa-si asigure cătă-va bani... elu care-i asiā de avutu intorice spatele unui amicu, că sa se ingenunchie înaintea unui Ministru.... Acestu omu care eri nu se putea lipsi de mine dăile dearendulu me invita astazi sa vinu sa-lu vedu.... căte odata.... Lunea privita

dar prin prismulu seraciei e cu totulu altă; ea are de sigură dăouă fetie, ună dulce, afabila, zîmbitoré pentru omulu bogatu, ceealalta seriōsa, rece, indiferentă, pentru omulu ce nu are nemicu. Eri nu asu si crediutu totă aceste, astădi mi se paru naturale: esperiția invată multe lucruri in putinu tempu, (unu servitoru i da o scrisore) Aho scrisore, ce veste rea mi mai aduce ea? Nu! E o scrisore dela Elis'a, e pote o raza dulce; in mijlocul atătoru deceptiuni amare... Dar dăca Elis'a nu m'aru mai iubi?... O! nu! acăstă-i cu neputinția! Indoieala umbra a infernului! (cetesce unu momentu) Ddieule! dar cedice ea! (cetesce). Amicul meu!

Suntu silita a pleca in acestu momentu chiaru la tiéra. Zinc'a o amica din pensiunatu mi serie și me róga sa vinu numai decât sa asistu la o serbare ce da la o mosie a sea. E pre amabila in scrisore ei pentru că sa nu fiu urmatore la invitatiunea ei. Zinc'a me angajaza se o intovaresc de acolo in o calatorie ce vrea sa facă in Itali'a. Iti poti usioru inchipi, amicul meu, ca ceriul Italiei e prea albăstru pentru că sa nu fiu monotona, candu cine-va lu privesce totu deună singuru; mi mi mila de blat'a Zinc'a, voi merge cu dens'a! Adio bunulu meu amicu, ori cătu de departe voi fi anim'a mea va compatim totu deună cu sórtea Diale. — Fii incredintat ca această plecare me face sa suferu forță multă căci amu aflatu totă nenorocirea ce te apasa. (vorbindu) Cum și tu Elizo!... lumea întrăgă me parasesce!... Eu te credeam sincera și buna... nu-mi mai

lasi neci dreptula de a te stimă.

SCENA VII.

Mihailu.—Realitatea.

Mihailu.

Dulce visu de fericire,
Iute-asiā cum de-ai trecutu?
Tu erai o amagire,
Eu din ceruri te-amu crediutu.

Realitate (dupa tapiseria)

Căte scumpe suvenire!

Căte visuri de amoru!

Trecu cum trece-o nalucire

Ce sburandu se perde in sboru.

Mih. Destepătare! ó'a-ti sună.

Ilușuni! nu ve mai vréu.

C'unu surisu ce fu mîncină,

Voi mi-ati luat suletulu meu.

Realit. Te'nsielu lumea-i totu cu sôră.

Căte-o data vine-unu noru...

Dar durere-i trecătoare,

Sufletulu nemuritoru.

Mih. (cadindu pe o canapea lângă tapiseria).

O! singurul singura!

Realit. (cesindu si luandu-i măna). Cu Realitatea.

Mih. Te cunoscu!... te cunoscu pré bine acum.

Realit. Asculta copile, vieti'a-i o carte,

Sî din ea omulu nu pote sci,

Decât o mica, o slabă parte,

Pân' ce durere-lu invâlia a ceti.

Sc. Capsa'i.

e luita din aeru. Acestu omu, carele dupa spusele lui proprie a fostu partasiu la returnarea lui Cuz'a, dupa scirile cele avemua din mai multe parti, se afla acum sub padia in Aiudu in unu otelu, in detinere cuviincioasa. Fanaticu trebuie sa fie acestu omu, pentru ca doresce forte sa fie inteminitatu, i aru placé sa faca sgomotu mare cu numele seu. Ni se serie, ca nu ascunde, ca a venită că sa a-gite in muntii abrudeni pentru scopu daco-românui si se vorbesce ca cortelulu l'aru fi ayutu la unu preotu cunoscutu din revolutiune, de unde si-a-torsu agitatiunile. Dupa cum se suna scirea s'a-aflau mai multe scrisori la densulu si o lista sigura (bizonyos) de nume, se poate ca missiunea au statu in legatura cu acele tramiteri de bani rusesci, ce dupa scirea lui „Magyar Polgár“ au sositu in mai multe locuri, si pre cari se poate ca Candianu ia adunatul dela adresati. Se vede ca Russulu aru vrea sa scota pentru sine castanele din focu cu fanaticii daco-romanisti. Agitatorulu, dupa cum se crede a se pute deduce din scrisorile sele sa indigneza pre români nostri (románainkra), cari se incredu in constitutiune si voru a remane cetateni iubitori de patria, depulatii peștani suntare luati la falanga si intro acesti'a si Dlu Mace-lariu. Cum si cine voru fi compromisi? nu ni s'a făcutu cunoscutu. E probabilu ca regimul va trami-te pre agitatoru pre calea cea mai scurta acolo de unde a venit. Dupa parerea nostra cu agitarea nu a ajunsu departe, pentru ca scie ori si cine, ca la spatele ideei acestei daco-române nu e libertate, nu marire naționala, ci canciuca (cnuta) rusescă. Déca consideram asemenea organizatiune de emisari intre poporele orientului, dâm preste ghiarale ursului, care folosindu-se de fantasiele singuraticilor si arunca rociurile asupra poporelor invecinate, ca prin ele sa accelereze catastrofa si in fine sa le imbuce pre tóte, precum a făcutu cu polonii, cerchesii, tatarii, si cu mai multe popore menunte dela media-nópte, pre cari le-a nimicitu si le-a con-topit in sine.“

„Sieb. Bl.“ spune ca in 25 Iuliu a trecutu pre aici unu emissario romanu, capitanu de artileria si s'a espeditu preste marginie (frunteria).

In nr. 88 „Kol. Közl.“ astănu notiila: ca se vede ca Russulu lucra prin partida resturnatoria româna, pentru ca la prinsulu Candianu, agitatorulu din tiéra romanescă, s'a aflau bani rusesci.

Totu in afacerea acestei ceteri urmatorei corespondintia in „Gazet'a Transilvanię“:

Zlat'a, 17 Iuliu 1867. Dle Redactoru! Eri, adeca in 16 a 1. c. opidulu nostru a fostu martore la unu evenimentu ce intr'adeveru pôrta in sine cuatificatiunea de a nasce resimtu in ori ce omu cu mintea si anim'a la locul seu, precum a si nascutu in tota poporatiunea romana de aici.

Intr'aceeasi di adeca, cam pre la 2-3 ore dupa amidi sosi de cătra Abrudu in opidulu nostru cunoscutul literatu si poetu din România, dlu A. Candianu, carele fara de a fi datu vre-un'a ansa, eaca numai asi din bunn seninu numai decât su arestatu din partea dlui subjude cercuale A. F.

In diu'a amintita n'am sciu nici'a despre totu lucrulu pâna-ce astadi, candu acum eram informatu despre neplacut'a afera, si me pregateam spre a lu cercetă — eaca lu vedu intr'o carutia tieranescă trecendu pre sub ferest'a mea escortat cu Aiudu de doi gendarmi cu bacionetele trase.

Eu sciu ca D. Candianu a petrecutu mai multu tempu in Pest'a sub ochii ministeriului magiaru, fără de a fi fostu molestatu din partea politiei locale; si me miru forte cum de polit'a din Zlat'a a potutu deveni mai netolerante decât cea din Pest'a.

Eu sciu ca dlu Candianu umbla in dulcea patria spre a-si immulti esperiintile, eara nu ca emisariu dupa cum lu inferara unii omeni cari se temu de tota frundi'a, simu miru ce frunte a potutu se aiba celu ce l'a dechiarat de prisonieru si l'a escortat intr'unu modu atât de dejositoriu.

Au dora amu ajunsu acolo, incătu fratilor nostri de preste Carpati, — de cari in respectulu literariu nu este putere pre lume carea sa ne pôta desparti — sa nu le fia mai multu iertatul a-si cercetă pro frati si de dincice nici chiar pentru scopuri curata literarie? ! ? Intr'adeveru triste tempuri acestea, candu nici prim o tie-ra ce afecteză a se numi culta, sa nu pôta calatorii o-mulu fără de a fi espusul neplacerilor si capriciori unui soiu de omeni prepunatori si fricosu! . . . f

In lipsa de alte date mai detaiate in afacerea de care luam notitia in modulu de mai susu, nu putem sa ne pronuntiamu nici cum asuprai-i. — Atât'a putem dice ca pericolul care se rostogolesce totu mai tare spre marginile tierilor nostre este si mare si comunu. Si de aceea nu credem ca voru fi o-menii cu minte, atât la noi cătu si dincolo in România, cari aici sa pericliteze liniscea, dupa care nisiumu de atât'a tempu, si dincolo sa vateme

neutralitatea garantata de puterile Europei ierasi atât de pretiosa pentru recrearea acelui bietu poporu, sbuciumatu de invasiunile, cari a lasatu numai miseria in urm'a loru. Déca a fostu aplicabila unde-va sentint'a: Nulla salus bello pacem te possumus omnes, aceea apoi aici in coltiulu acestu de Europa, unde traimus, si poate alla aplicatiunea in tota estensitatea ei.

** Budapesti Közlöny a devenit prin emisulu ministerialu ung. de justitia din 4 Iuliu 1867 nr. 1410 si pentru Transilvan'a organulu oficialu al regimului. Cu acesta ocazie, comitele națiunei sasesci că presiedinte al tribunalului de apel din Sabiu, aduce la cunoscinta ca fôr'a nemtiesca ce apare aici in Sabiu „Siebenbürgische Blätter“ va primi tota comunicatela si anunciale oficiale spre publicare din tiéra sasescă, si provoca a o prenumera din pausialele cancelarielor. S. Blätter aducu in fruntea loru unu emisu alu commissariului regescu doto 21 Iuliu 1867 nr. 171 prin carele se face Sieb. Bl. cunoscute ca in urm'a emisului min. citetu mai susu ele voru aduce anuncele si comunicattele oficiale pentru tiéra sasescă.

** Alegerile de oficiali in Clusiu ce s'a intemplatu la 22 au datu resultatulu urmatoru: Judi primari: s'au alesu Paulu Macskási si Paulu Biro jun., vice-comiti Nicolau Gyarmathy, Teofiliu Hosszu; notariu primari: Alessandru Halmagi; notariu secundari: Albertu Kozma; archivariu Lad. Dorgo; judi cere. Iosifu Biro, Ludovicu Gönczy, Ioann Nestoru, Samuilu Chilyén, Carolu Török, Nic. Papu, Ignatius Kaszoni, Alb. Bartha, Lud. Komisz, Samuelu Mosza, Franz Gyulai si Carolu de Schankebank. — Adjuncti de judi cercuali: Nicolau Rosca, Arpad Mohai, Paulu Fekete, Alecsiu Péchy, Lad. Deweter, Ios. Csizsár, Albertu Pál, Alecsiu Romonczai, Simeonu Bodiacu, Andreiu Trut'a, Michailu Simon, Lud. Varo. — La partea judecatoreasca: Asesori de clas'a I: Lud. Lészai, Fr. Agh, los. Pintea, Leont. Popu, Iosifu Popu si Alessandru Darabantu; clas'a II: Ioana conte Bethen jun., Iul. Szentiványi, Gregorius Máté, Lud. Szigeti, Georgiu Lázár si Alecsiu Bokros; Notari secundari: Ioann Siulutiu, Albertin Dorgo; Fiscalu primariu: Mih Sebestyén; fiscali secundari: Leop. Nagy si Lad. Rant'a; judi pupileri: Lad. Nestoru, Teleghi Carolu, Alessandru Dos'a si Car. Bocskor. — Onorarii s'a denumitu: asesoru Ales. Halmagy si Ios. Szabó; notarii administrativi: Dan. Zeyk, Iuliu Szabó, Arpad Beregszászi, Bela c. Bethlen, Iuliu Iozsa, Lad. Csákány, Lad. Nestoru, Imre Farkas Stef. Bonis, Bela Kürli si Isidoru Chetianu.

** Dilele acestea a fostu admunat aici in Sabiu consistoriulu bisericei evangelice luterane din Transilvan'a. In siedint'a din 22 Iuliu s'a decisu unanimu adunarea bisericei intregi pre 16 Septembre 1867 pentru alegerea de superintendinte (Episcopu).

** Casatoria soldatilor in serviciu activu. In acesta privintia se dede o lege inca la 1861, in urm'a cărei dintre suboficeri a siés'a parte sa se pôta casatorii. Casatorile aceste se impartau in două categorii si adeca un'a categoria se bucura de locuintia libera in casarme si merge cu trup'a pre spesele erariului, iera copiii se primesc in institute militarie. Categoria a dou'a nu se bucura de neci unulu din beneficiele acestea. Cu tóte aceste s'a observat u ca in prea multe casuri capii nu voru sa dea licentii la casatoria neci celor mai bravi suboficeri, necum sefiorilor de rendu. Volniciele aceste au ajunsu la cunoscinta Imperatului si au recomandat prin o scrisore de mâna Sea, cea mai stricta observare a legei si prescriseloru in privint'a casatorielor susu atinse, si amenintia pre ori ce comandanu, carele de capulu seu da resolutiuni nefavoritore la asemenea cereri. Comentariulu ministrului de resbelu arata mai departe ca servitiul celu scurtu seu alte condituni dictate de comandanu nu mai potu servi de pedecca la casatoriele suboficerilor.

** (Din Pompeii.) Nu de multu cetisemu prin diuarie ca desgropanduse mai departe acesta ceate, acoperita cu lava in urm'a unei eruptiuni vulcanice inca la an. 70 dupa Chr., s'a aflau unu cupitoriu de pane cu optu pan. Acum cetim s'a aflau unu vasu cu apa. Apa acesta s'a esaminat de cătra professorulu de chemia dela universitatea din Neapole d. Luca, si s'a aflau ca are tóte părtele ce se receru la o apa buna, de-si sta in vasu de o mia sipte sute nouă-dieci si sipte de ani. In septamanile de

curendu s'a aflau si unu vasu cu vinu, insa nu mai e fluidu (curgatoriu), ci ce-va cam ingrosiatu. Si acesta s'a tramesu la dis'a universitate spre ceritate; in scurtu se va pute sci de ce qualitate erau vinurile ce le beau romanii pre acele tempuri.

Bibliografia.

In dilele acestea a esit in tipografi'a archidiecesana de sub tipariu o brosura de 8 côle, octavu mare, sub titul'a: Acte oficiose, privitoare la infinitarea Metropoliei gr. resaritene a Romanilor din Transilvan'a, Ungaria si Banatu. Cuprinsulu dupa indicele brosuri este urmatorulu:

Indice.

I. Protocolul siedintelor sinodale, tinute in Carlovitiu in 13, 14 si 17 Augustu 1864 sati'a 1.

II. Protocolul siedintelor sinodale tinute in Carlovitiu in 11 Septembre 1864. sati'a 5.

III. Protocolul siedintelor sinodale tinute in Carlovitiu in 11 si 15 Sept. 1864. sati'a 17.

IV. Protocolul siedintelor conferentiale tinute in Carlovitiu din 8-16 Febr. 1865 sati'a 23.

V. Protocolul siedintei conferintiale, tinuta in Carlovitiu in 2 Martiu 1865. sati'a 35.

VI. Protocolul siedintelor conferintiale tinute in Carlovitiu din 5-8 Martiu 1865. sati'a 39.

VII. Dissertatione a Archiepiscopul si Metropolitului Andreiu, tinuta in conferinta din 5 Martie 1865. sati'a 45.

VIII. Opiniunea membrilor romani din comisiunea alăsa in Sinodulu generalu, pentru cercetarea fondurilor administrate in Carlovitiu si evreurea părisloru competente națunei române si celei serbesci. sati'a 69.

Projectul de Programa alu reprezentantilor romani la Sinodulu episcopal in Carlovitiu, in privint'a despărțirei ierarchice a Romanilor de către serbi. sati'a 94.

X. Adausul la dissertationea Archiepiscopului si Metropolitului Andreiu. sati'a 120.

X. Declaratia supletoria a Archiep. si Metropolitului Andreiu Barona de Saguna si a Episcopului Procopiu Vacicoviciu, in privint'a intrebării manastirilor. sati'a 126.

Din indicele acestea se poate vedea, ca brosura ce ne sta inainte cuprinde documente, cari cu referire la reinfintarea Metropoliei noastre suntu de cea mai mare insemnata. Istoria besericiei noastre, carea va avea a pretiile marea acuisitune ce amu făcutu prin restabilirea Metropoliei noastre strabune naționale, va affă actele acestea demne de tota consideratunea. Dar actele acestea au nu numai insemnata istorica, ci si practica totu odata; caci in ele se afla punctele de manecare, din cari au purcesu representantii besericiei noastre române saia cu serbii, atât in privint'a despărțirei ierarhice cătu si in privint'a impartirei monastirilor si fondurilor, ce stau inca exclusiv sub administratiunea si in folosirea ierarchiei serbesci. Punctele acestea de manecare a barbatilor nostri de incredere, precum si pasii ce iau făcutu ei, dupa cum presupunem cu tota siguritatea, voru deveni substratu de desbatere in celu mai deaproape congresu metropolitanu, ce asteptam sa se incuviintieze din parte regimului. Dreptu aceea ne si luam voia a atrage atentia tuturor barbatilor nostri inteligiensi asupra amintitelor acte oficiose, ce s'au tiparit in consonantia cu concluziulu adusu in siedint'a conferintala a reprezentantilor nostri, tinuta in Carlovitiu in 8 Febr. 1865. Brosiur'a se poate capta dela tipografi'a archidiecesana din Sabiu pentru pretiulu de 50 xr. v. a. —

De Limbiku Kordelatu. (Verme solitarie Bandwurm)
Vindecă fără dureri si pericol în 2 ore Dr. Bloch
în Viena, Praterstrasse No. 42. — Deslușiri se
dău prin scrisori francate. — Medicamente cu
modulul întrebuintării se trimite cu poștă.

Burs'a de Vienn'a.

Din 14/26 Iuliu 1867.

Metalicele 5%	57	75	Actiile de creditu	182	26
Imprumut. nat. 5%	67	75	Argintulu	124	75
Actiile de banca	700		Galbinulu	6	06%